

סגנון

2 חלק 2

ש מ ר מ ז כ י ר ו ת ה מ מ ש ל ה

פ ר ו ט ו ק ו ל
י ש י ב ת ה ו ע ד ה ל ע נ י נ י ה ת י ש ב ו ת ה מ ש ו ת פ ת
ל מ מ ש ל ה ו ל ה ס ת ד ר ו ת ה צ י ו נ י ת
כ"ה באדר ב' תשל"ח - 3.4.78

נ כ ח ו : ח ב ר י ה ו ע ד ה - ה ש ר י מ : א . ש ר ו נ - י ו"ר , ז . ה מ ר , ח . ל נ ד א ו , מ . נ ס י מ , מ . ע מ י ת .

נ צ י ג י ה ה ס ת ד ר ו ת ה צ י ו נ י ת : א . א ב י ח י , י . א ר י ד ו ר , ע . ל ו י נ ס ק י , מ . ר י ב ל י נ , ט . פ ר י ד מ נ , י . ש פ י ר א , א . ת ב י נ .

נ ע ד ר ו : ח ב ר י ה ו ע ד ה - ה ש ר י מ : ש . א ר ל י כ , מ . ד י י נ (ב ח ו"ל) , י . ה ו ר ב י צ , ע . ו י צ מ נ , ג . פ ת (ב ח ו"ל) .

נ צ י ג י ה ה ס ת ד ר ו ת ה צ י ו נ י ת : א . כ פ , א . ש נ ק ר .

- ש . א ב נ י - המנהל הכללי, משרד הבינוני והשיכון
- א . ב ר א ו נ - משרד החקלאות
- ע . ג ד ו ר - משרד הבטחון
- מ . ב נ - משרד החקלאות
- מ . מ י ב ס ק י - משרד החקלאות
- י . מ ר ג ל י ת - משרד הבינוני והשיכון
- ב . ק ל ט ר - לשכת שר החקלאות
- ש . ר ב י ד - החטיבה להתישבות
- מ . ש מ י ר - הקרן הקימת לישראל
- א ל"מ א . ש ג ב - צבא-הגנה-לישראל

א . ל י ש נ ס ק י - מ ז כ י ר ה ו ע ד ה

- ס ד ר ה י ו מ : 35/הת ב ר כ ו ת ל ח ב ר י ה ו ע ד ה ל ה ת י ש ב ו ת ה ח ד ש י מ , נ צ י ג י ה ה ס ת ד ר ו ת ה צ י ו נ י ת ה ע ו ל מ י ת 27
- 36/הת ה ת פ ת ח ו ת ה ש ל ק ר י ת א ר ב ע 31
- 37/הת ת ו ס פ ת מ ש פ ח ו ת ל ה ת י ש ב ו ת 17
- 38/הת ת ח ב ו ר ה צ י ב ו ר י ת ל י ש ו ב י מ ה ח ד ש י מ ב י ה ו ד ה , ש ו מ ר ו נ 24
- 39/הת ר כ י ש ת מ י נ י ב ו ס י מ ע ל - י ד י י ש ו ב י מ ח ד ש י מ 25
- 40/הת ב י ת - א ל 27

./ברכות

ב פ ר ו ט ו ק ו ל ז ה 33 ד פ י מ .

ר ש ג ה : ר ח מ - א ל י ש

ועדה לענייני התישבות משותפת

לממשלה ולהסתדרות הציונית

-2-

3.4.78

הת/35 ברכות לחברי הועדה להתישבות החדשים, נציגי ההסתדרות הציונית העולמית

היו"ר, שר החקלאות, א. שרון: צהריים טובים,

אני פותח בזה את ישיבת הועדה לענייני התישבות

המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית.

בפתח הישיבה, ברצוני לברך את החברים החדשים

מטעם ההסתדרות הציונית - הייתי רוצה לאחל לכולנו - שתהיה לוועדה עבודה פוריה!

אנחנו נדון היום במספר נושאים. הסעיף הראשון:

התפתחותה של קריה ארבע.

אחר כך נשמע דו"ח על פגישה שהתקיימה בין מנכ"ל

משרד החקלאות לבין יוסי מרגלית, ראש המנהל לבנייה כפרית במשרד הבינוי והשיכון.

אורי בראון ושמעון רביד, מנכ"ל המחלקה להתישבות,

ידווחו לנו בנושא של הכפלת מספר המבנים בישובים הקיימים ביהודה ושומרון.

הנושא הבא, שנקוה שנספיק להגיע אליו - התקדמות

התחבורה לישובים בשומרון, גם ביהודה, בעיקר בשומרון, דבר שמחייב מתן טובסידיה לאגד.

עוד בעיה הקשורה לנושא התחבורה - בעיית המיניבוסיים

בישובים.

בעיה אחרונה - הייתי רוצה שיוצג, בפני חברי הועדה,

סיכום ע"י ועדה שמונתה בזמנו, ע"י ועדת שרים לבטחון, איך לבנות את הישוב בבית אל.

הוקמה ועדה שהיו"ר שלה היה עוד בראון, אנשי

משרד הבינוי והשיכון, עוזי גדור ממשרד הבטחון, ויוצג פה מה היה הסיכום בוועדה.

אלה בעצם הנושאים שקבעתי לפגישה היום.

משה מייבסקי: ברשות היו"ר, חברי ועדה נכבדים, אני שמח להציג

בפניכם את קרית ארבע, כאשר אנחנו נמצאים בערב

הג העשור לקריה.

אנשה בקצרה ובתמצית להציג את הישג, ולאחר מכן,

כיצד להרחיב את הישוב.

קרית ארבע עברה שלבים - משיבת השלב הראשון של שלוש

שנים, כאשר המחישבים שוכנו במבני המימשל הצבאי עד לשנת 71. בשנת 71

נכנסו המשפחות הראשונות לדירות שנבנו ע"י ממשלת-ישראל, 250 הדירות

הראשונות. לאחר מכן, במשך השנים, נוספו עוד יחידות דיור, בס"ה,

מספר של 877 יחידות דיור, שמהן, היום מאוכלסות ע"י משפחות, 400 יחידות

דיור, השאר 150, מוכנים לכניסה מיידית. אחרים, בההליכי גמר, בנייה

ופיתוח.

הישוב מונה 355 משפחות שהן כ-1700 נפש, ומתקיים

בעיקרו, 2/3 תעסוקה מקומית, במפעלים של בתי-מלאכה, שרותים, שהם בעיקר

בתחום של החינוך, המינהל והבטחון באיזור. 100 מפרנסים מתושבי קרית

ארבע, עובדים בירושלים, נוסעים יום יום לעבודה.

הקריה התפתחה באופן אנומלי, כאשר מצד אחד, יחידות הדיור, לא לווו

במערכות מקבילות של תעסוקה, שרותים ומרפאות. אנחנו עד היום נעזרים

בשרותי מסחר. אנחנו צריכים להעזר, חלק קטן, בשרותי המסחר של חברון,

חלק יותר גדול, ירושלים. נעזרים בשרותי תחבורה ציבורית שאינה עונה

לדרישות לחיי היומיום שלו, בקשר עם העיר הגדולה יותר.

אנחנו לא יכולים לפתח את מערכת הקליטה בגלל הסיבות שהזכרתי - תעסוקה

ושרותים (אבני: איזה שרותים לא טובים?)

מרפאה שאינה מרפאה, שרותי בריאות שאין במקום,

ובעיקר שרותי המסחר. (א. שרון: בכל קרית ארבע אין מרכז מסחרי. יש חנות

אחת ויחידה. זה ממש דבר שלא יאומן).

החיים הפנימיים בתוך הישוב מעוגנים, בגלל הרכב

האוכלוסייה, המעוגנים למעלה מהממוצע בישובים קיימים, יש לנו חיי

תרבות מפותחים, מערכת החינוך מעולה, עם מקום לשיפורים, אבל בסך הכל החיים לאלה הנמצאים בקריה, הם באיכות חיים גבוהה. עברנו משברים, גם מבחינות של בעיות פוליטיות-ציבוריות,

אני לא רוצה לגעת בהם, רק לאזכר, המצוקה הבטחונית והסביבתית, לא פעם גרמה לתדמית לא נכונה בכלי התקשורת, מהי קרית ארבע. כל מה שנעשה, נעשה למרות חוסר התנאים המינימליים בישובים אחרים, ואני אומר זאת לא מתוך קנאה, אבל אני רוצה להזכיר את הישובים החדשים שממשלת-ישראל הקימה בשנים אחרונות. אולי רק לשם השואה, ניקח את ימית, קצרין, מעלה אפרים, מעלה אדומים. כל הישובים האלה, די כדי לקרוא ולדעת, שבהם אין ליקויים כפי שנעשו אצלנו, ואני חושב, שבפורום המכובד הזה, איני צריך לעמוד על הסיבות. הסיבות ידועות לכל מי שמכיר את החיים הפוליטיים. אם היתה אפשרות להקים את כל החשתיית בקצרין, עוד לפני שיש שם משתכנים, ואנחנו מסתכלים על זה ועינינו כמהות. אנחנו מצפים לכך, שנקבל, לפחות, אותו המינימום ההכרחי לקיום של ישוב עירוני, ובהחלט חשוב לעם-ישראל, למדינת-ישראל, ובודאי ובודאי שאנחנו ממלאים שליחו שצריך לסייע לנו בה.

ישנה עוד נקודה ציבורית חשובה. אנחנו עדיין נבוכים מחוסר ההחלטה הבסיסית, לקראת מה הולכת קרית ארבע? - הבתים שנבנו, נבנו בחלקים ובשלבים. העתיד שלנו לא ברור, לגבי אלה שרוצים ביוזמה עצמית, לבוא ולהשקיע, לבוא ולפתח. לפני תקופה לא ארוכה היתה שאלה, לא שאלה מדינית, אבל היתה שאלה בחלל האויר: מה יהיה עם קרית ארבע, עם ישובים אחרים? אני בטוח שהשאלה לא קיימת יותר, אבל עדיין העתיד לא ברור לנו, אין תכנון כולל לקראת מה הקריה צועדת, ובאיזה שלבי ביצוע זה יעשה? מדי פעם עונים לנו, על השאלה שנשאלת: מדוע לא מקציבים כסף ומדוע לא בונים את יחידות הדיור הריקות בקרית ארבע - אין כסף. אין זו תשובה כאשר הממשלה צריכה להיות זו המעוניינת בפיתוח עיר גדולה בחברון, וכאשר אין התנאים המינימליים לאותם אנשים שצריכים לבוא לגור.

אין פה בתיק חומר רב לעיון, אבל מתומצת. נראה לנו, שתשובה חיובית על הנקודות שהועלו, הן יוכלו לפייע להפיכתה של קרית ארבע למינוס שכונה קטנה בירושלים, לעיר גדולה ביהודה.

אני כאן אתן דוגמא לענין של תענון. יש ואריאציות שונות לתכנון, כולל של קרית ארבע. התכנון המפורט היחידי של אותה שכונה שנבנתה עד כה, ועוד שכונה שנקראת שכונת הג; עברה, בדרך בינינו לבין מערת המכפלה. כל שאר השטח אינו מתוכנן אפילו תכנון ראשוני. השטח אינו תפוס, אלא סגור ברובו הגדול (עמית: מה זה תפוס ומה זה סגור?)

השטח הסגור, הוא שטח שנסגר ע"י מערכת הבטחון.

השטח התפוס, זה שטח שמיועד למטרות אחרות. (סגור, אתה לא בונה. ברגע שאתה צריך לבנות, משלם פיצויים).

כתוצאה מזה, היתה בעיה, במשך השנים הראשונות, עד

לפני כשנתיים, של בנייה ערבית, למרות האיסור, בתוך השטח שמיועד לקרית ארבע. יותר מזה, הבנייה הערבית צפופה ומואצת, וזה גורם לסגירת האופציות לקרית ארבע. אלה דברים המעידים על כושר ביצוע של השכנים. הם עדיין לא הצליחו לסגור אותנו מצד מערב ודרום.

לכן אנחנו מבקשים, לאשר באותן מידי, את ההצעה

שישנה במשרד הבטחון, לסגירת שטח נוסף, שיאפשר את העתיד של תכנון עיר ושימנע את הסגירה של הערבים בכיוון מזרח וצפון. כל עוד השטח אינו נסגר, רשאים הערבים לבצע שם בנייה, והם עושים זאת טוב ומהר. על כל פנים, השטח הקיים היום, אין לנו אפשרות של התפתחות מעבר למה שקיים במספרים קטנים מאד. השטח הסגור כרגע, והכנת תוכניות פיתוח, יאפשרו דחיפה מהירה של יוזמה ממשלתית ופרטית לבנייה של מגורים ותעסוקה.

בנושא התעסוקה, כל מה שהוקם, אלה בתי מלאכה קטנים, פרט לשלוחה א של מנועי בית-שמש עבור 100 עובדים. ונמצאים פה היום, עשרות עובדים, בגלל בעיות של חוסר תעסוקה מספקת לתעשייה האירית. הייתי מבקש, את הנושא זה לדחוף. אותו הדבר לגבי עידוד היוזמה הפרטית. הממשלה הזו דוגלת, ואני בהחלט מסכים, שיש לפתח יותר את היוזמה הפרטית במקום מאמצעים ממלכתיים.

למרות נסיוננו, לשכנע את הממשלה, לסווג את קרית ארבע כאזור א' פלוס לחמש שנים ראשונות, לא הצלחנו בדבר, ואנחנו, משום מה, בקרטיון של ישוב מבוסס. ההגדרה של איזור סיווג מתבטאת ברצון של הממשלה להעדיף ישוב זה על פני רעהו לפיתוח. לכן חשוב לנו הדבר. עד כה לא הצלחנו בזה. למרות פניותינו, קבלנו שלוש תשובות שליליות. מי שמעונין לראות עיר ביהודה, חייב לתת לנו אותם הקרטיונים של אזור א' פלוס.

יש אפשרות לקדם את קרית ארבע, ע"י כך שהממשלה תפנה

לשם מוסדות חינוך ארציים, מוסדות רפואה ארציים שיכולים לשרת את האיזור. אין שום סיבה, להקים מוסדות במרכזי הארץ. אלה דברים שרק הממשלה יכולה לתקוף את פיתוח התעסוקה בקרית ארבע.

המרכז המסחרי, הגדיר זאת כבוד היו"ר, חוסר המרכז

מפריע לחיי היום יום. היה ראוי לתת כבוד לאותן עקרות הבית שמוכנות להסתדר במצב הקיים. מי שמבקר ורואה את הקרית על מאות עקרות הבית, מבין, שזה חייב היה להעשות אתמול. אם זה לא נעשה אתמול, זה חייב להעשות מחר בבקר. אני מנסה, בכל מיני דרכים לפתור את בעיית המסחר, ולא מצליח. זו מצוקה שחייבת להפתר מיידית. לא יכולה להיות פה תשובה של חוסר תקציב. צריך להעשות תכנון מחודש, וכל מיני דברים שיכולים וצריכים לתת את הפתרון. אם היום אנחנו טובלים, על אחת כמה וכמה מפריע לנו הדבר לקליטת משפחות חדשות.

אותו הדבר לגבי התוכנית "בנה ביתך". אנחנו לא

מצליחים ללדת את התוכנית שנקראת "בנה ביתך" (א. שרון: מאיזה בחינה?)

בצינורות ההיררכיים, באיזה מקום זה נעצר מחדש. דבר ששנים דובר עליו.

מזה שנה ולמעלה שזה אושר, ואנחנו לא מצליחים להביא למימוש הפרוטפקט מסיבות

קטנוניות. מה שכן הייתי מנסה ומבקש בפני הפורום - שאם יהיו אנשים, ואני

בטוח שיהיו אנשים, שיהיו מוכנים להשקיע את כספם, יצטרכו להשקיע 90 אלף ל"י,

לפני שיתחילו לבנות את המטר הראשון, משום שעלות הפיתוח במקום הוא היקר ביותר

וגם מחיר הקרקע. אינני מבין, מדוע מגרש בימית עולה 40 אלף לי ואצלנו 90 אלף

ל"י. הובטח לי ע"י שר השיכון והבינוי, שהאדמות אצלנו יסווגו בסיווג הנמוך

ביותר, הדבר לא נעשה. אני חושב, שהממשלה צריכה להיות מעונינת בזה (השר ניסים: האם לא עומדים להקים במקום מלון?)

כן, בחלק גדול מהשטח. (א. שרון: מה ז"א?)

בגבעת הג, עברה, שטח של 64' מיועד להקמת מלון. (א. שרון: אולי אתה טועה, אולי זה 6 ד'?)

נמסר לי על 64'. בכל הגבעה יש בטביבות 90' ד'

(א. שרון: מתוך ה-90' ד', הוקצבו 64' לבניית מלון, זה נמסר למישהו?)

זה נמסר ליזם פרטי בשם קוליץ.

שר החקלאות, א. שרון: בעיני זה תמוה. אני יודע, בקרית ארבע, אין לאן לזרו

עם המבנים, נראה לי שזה תמוה, ששטח של 90' ד' מקצבים

64' להקמת בית-מלון. אני פשוט נדהם. אני מכיר את הגבעה. הגבעה קטנטנה,

הבעיה בקרית ארבע, שאין לנו שטחים. הייתי אומר, שיש לנו שטחים סגורים. זה

שטח תפוס של 90' ד' ואפשר להקדיש מתוכו 64' ד' ליזם פרטי? אלא בכל מקרה, אבקש

לבדוק את הנושא הזה.

משה מייבסקי: אני עכשיו אראה לכם, על המפה, על כל מה שדברתי:

הקו המקווקו מסמן את השטח הסגור בקרית ארבע, כפי

שהוא היום, כאשר השטח התפוס, הוא אותו שטח המסומן בקו המלא. זוהי גבעת

הג; עברה שהזכרנו קודם, הנחשבת לשטח תפוס בחלקו. לידה, גבעת החרסונה,

שהיתה מיועדת לפיתוח מהיר. בשטח הסגור נמצאת גבעה המכונה, גבעת שני

הבתים. לפני מספר שנים, כאשר הכינו מספר הצעות, היא היתה מיועדת להכלל

בתוך שטח קרית ארבע. מבחינה ערבית, היו שם רק שני בתים, מאז התוכנית הזו

יש כבר 30 בתים. המספרים פה הם קצת מוגזמים. בכל זאת, אפשר יהיה להגיע,

בתוך השטח הסגור, ל-5,000 יחידות דיור, אם הדברים יעשו במהירות.

מחשבות לגבי פיתוח שטח נוסף, כיום בגלל המגבלות

בכיוון מזרח, כאשר בכל מקרה מדובר על חפיסת גבעות טרשים שאינן פוגעות

בעיבוד החקלאי הערבי. כל הגבעות מסביב נראות, כפי שנראות הגבעות על המפה

פב. הגבעות אינן, וגעות באפשרות של הערבים, להמשיך לקיים את החיים שלהם

בחקלאות. זה האיזור אל השטח הבנוי, כאשר הבתים האדומים מסמנים את הבתים המוכנים לקלוט. הירוקים, בתהליכי מטירה. הצהודים, בתהליכי בנייה. יש לנו עוד אפשרויות לבנות.

כאמור, 400 יחידות תפוסות ו-487 גמורות ועומדות להגמר. כל אלה מחקציב עד שנת 75. גבעת הג'עברה, 2/3 מהגבעה מיועד למלון, והשאר לבנייה, בערך כ-200 יחידות.

בקריית ארבע הוקצבה תוכנית של סטנדרט גבוה, בנייה חד-קומתית או קוטג'ים, עם אפשרות של רמת-חיים נאותה. לנו יש היום אך ורק בתים גבוהים, של 3-4 קומות. פה התוכנית של המרכז החינוכי שלנו, שבהקשר אליו הזכרתי - שהממשלה יכולה לכוון אלינו מוסדות ארציים, וזה תלוי אך ורק ברצון הממשלה.

שר החקלאות, א. שרון: כדי למקד את הנושא ברצוני להציג כאן מספר בעיות שנראות לי כבעיות מרכזיות בקריית ארבע.

בעיה אחת - יש לנו היום 1700 נפש החיים בקריית ארבע. הדבר הראשון האלמנטרי, הנושא של מרכז מסחרי, שאפשר יהיה באיזה שהיא צורה לקיים את מערכת הקניות במקום, היום זה ממש עינאי. זו נקודה בוערת ראשונה.

נושא שני - בניית בתי-תעשייה ומלאכה, לעיסוק התעסוקה

במקום.

נושא שלישי - הרחבת הקריה. כאשר פה, לפי דעתי,

המגמה הנראית לי מתוך הכרת השטח וסיוורים במקום, הרחבת הקריה נראית לי שחיבת להעשות לא ע"י הוספת מבנים בתוך אותו השטח הבנוי היום. ז"א, מוכרחים קצת להתפרט מהשטח שהישוב היום לחוץ בו ממש. אני, בשום פנים ואופן לא הייתי הולך בשיטה להפקיע קרקע, אלא, הייתי תופס, בהיקף יותר רחב, אפילו אם תהיה שכונה ערבית כזו או אחרת שנשארת בתוך השטח של קריית ארבע. פה הוזכרו מספר מקומות. יש פה שטחים שהם שטחים סגורים, אינם שטחים תפוסים, הייתי מבקש מאנשי נציגי הבטחון לאתר, מה מעכב? הנקודה החשובה, זה איזור בריכת המים. שם יש לנו אחיזה קטנה, ולפי הסימנים שיש בשטח, השטח, תוך זמן קצר לא יהיה

בידינו, אלא אם יחליטו, גם אותו לסגור ולתפוס ולהכנס לתוך השטח.
יש בעיה של מתן סטטוס של איזור א' פלוס.

יש בעיה של "בנה ביתך".

האם צריך בקרית ארבע, לשלם 90 אלף ל"י ע"י משתכן

ובונה, במידה שאנחנו רוצים לעודד את הבניה?

נקודה שלא עלתה - שמצד אחד יש דירות ריקות בקרית

ארבע; מצד שני יש רוקים שהיו רוצים לשכור דירות ולחיות בקריה. בזמנו, זה היה

דבר שלא ניתן - רוק לא יכול היה לשכור דירה בגלל התקנות.

בעיה כללית שהתעוררה היום וצצה על השולחן - בעית

בית המלון. הייתי אומר, לקיחת שטח, של אדם אחד במקום שאנחנו חנוקים בשטח.

על כך אבקש תשובה ממי שיכול לתת תשובה לנושא הזה.

השר ניסים: מטריד אותי ענין הסירות הריקות. שמענו תשובה, שזה

כרוך בשאלת התעסוקה. בכל זאת אמרת, שיש מאות בתי

אב שעובדים בירושלים. האם לא ניתן למצוא עוד ראשי בית אב שיהיו מוכנים

לעבוד מחוץ לחברון ולגור בקרית ארבע?

מ. מייבסקי: הנושא של התעסוקה בעתיד הרחוק, יכול להיות נושא יותר

רציני מאשר היום. היום הדבר הוא קשה מבחינת התחבורה.

היום התחבורה מחייבת אדם לנסוע, בין שעה לשעה ורבע. ולדעתי, קשה לדרוש ממי

שאינו מתנדב שיטע יום יום 3 שעות.

השר לנדוי: איזה שרות תחבורה יש שם?

אותו שרות תחבורה שעובר גם את חברון. ניטינו לשכנע,

מ. מייבסקי:

שיפתחו קו שיטע בכיוון חברון-ירושלים, וזה גם כן

כתוצאה מלחצים על אמצעים. אין לזה שום הגיון, שהאוטובוס יעצר בכל הישובים

בדרך, כי רוב הנוסעים הם נוסעים שלנו. אפשר היה לתת מספר יותר גדול של

נסיעות ישירות. כיום, כאשר מדובר על סדר גודל של 2.30-3 ש', זה דבר קשה מאד.

השר ניסים: בענין תעסוקה. נעשו נסיונות להקים בתי-מלאכה וכו',

מה מונע לקדם את הנושא הזה?

מ. מייבסקי:

להערכת, מפעלים קטנים מקימה הממשלה. היזמים

באים להתייעץ עם המשרד הממשלתי ואינם מחליטים זאת על

דעת עצמם. המפעלים הקטנים, אותם הקימו המנהיגים המקומיים. חלקם הקטן

הצליח. חלקם הגדול, נכשל. אם לא תהיה הפניה ממשלתית לנושא, יהיו לנו אותם

בתי המלאכה שיש היום - נגריה עם 14 איש. מסגריה עם 15 איש.

מבני התעשייה אינם מוכנים מראש, ואז, כאשר היזם צריך להמתין שנה ורבע, ודאי שמוצא לו מקום אחר. (לנדוי: האם חוסר הסטטוס של איזור פיתוח א' פלוס משפיע?)

בעלי מפעלים בשטח, חלקם קשורים עם התאחדות בעלי

התעשייה. עד לפני חודשים לא רבים ריחף מעלינו סימן שאלה גדול לגבי אלה

שלא היו בשטחים בעתידה של א"י, וזה כלל בעלי מפעלים שנפגשו אתם.

כאשר אני משתכל על החלקות התעסוקה, אני רואה

ע. לוינסקי:

שם-171, 88 יהודים יצרו מקומות עבודה ל-85 אנשים,

וכל מפעל שהוא קצת יותר גדול, מספר הערבים בו גדל?

שר החקלאות, א. שרון: לפי דעהי, זה בדיוק כפי שתמצא בכל מפעל תעשייתי, בכל

מקום בארץ. אם זה טוב או לא טוב, היינו שמחים שכל

היהודים יעסקו בעבודת כפיים, אבל זה המצב בכל מקום, הן בתעשייה הקיבוצית והן בתעשייה העירונית.

לכמה מקומות עבודה מתוכנן המלון?

השר לנדוי:

אין לנו נתונים על כך.

מ. מייבסקי:

לגבי איזור פיתוח א' פלוס, אני חושב, שלא העניין

הכספי קובע, אם כי בודאי שבחלק מההשקעה זה גם כסף. בעיקרו אומר - איפה

הממשלה מעוניינת יותר שיזמים ילכו. לאיזור א' פלוס יש יתרונות גדולים: קודם

כל עדיפות בקבלת מכרזים; התוצרת שמיצרים במקום שווה לתוצרת אחרת שמיצרים

לייצוא. אני כבר לא מדבר על הלואות ודברים דומים.

הנושא מורכב מצדדים גדולים וצדדים קטנים.

ע. גרור:

יש פה בעיות שניתן היה לפתור, כמו למשל הנושא של

המרכז המסחרי. הנושא של המרכז המסחרי, היה תקוע 2-3 שנים, כתוצאה מזה, שהמגרש

שעליו יעדו את המרכז המסחרי, 20'ד', קשה מאד להפקעה. יש עליו כמה אלפי עצים שצריך לעקור אותם, והדבר משובך. הצענו לקריה, שיקחו מרכז אחר ויקימו עליו את המרכז המסחרי.

דבר שני שאני רוצה לציין - אצלנו קרית ארבע מסווגת

כ"א' פלוס. לזה יש משמעות במתן עדיפות המפעלים לקרית ארבע, מקבלים עבודות ללא מכרזים, או במסגרת מכרזים פנימיים של א'+, וזה עובד יפה, רק במערכת הבטחון. הדבר לא תואם את החוק היטב. אנחנו מסתכנים בבגצ'ים, אבל הדבר קיים. כל המפעלים בקרית ארבע הם מפעלים קטנים, מפעלי מלאכה קטנים. למפעלי מלאכה קטנים יש מגרעת שצויינה, שהעבודה ברמה כזו שמעסיקה ערבים. כדי שהעבודה תהיה יהודית, צריך מפעלים מתוחכמים. על מפעלים כאלה, קשה להצביע, כי הם בש"ה מעטים שהוקמו בכל הארץ. דבר כזה יכול לבוא על פתרונו, אם המדינה היתה מחליטה - מפעל כזה אני מקימה במקום זהוזה. אילו המדינה היתה נרתמת לזה אפשר היה להביא שמפעלים כאלה יקומו. הנושא טרם סוכם, ממלכתית, עם הצבעה על מגמות תקצוב.

גם אני מצטרף להשתייגויות היו"ר לנושא המלון ב-64'ד'.

זה הרבה הרבה מעבר למלון נורמלי. בת"א בתי-מלון יושבים על 10'ד'. אם המטרה, לשמור אופציה לשטח מתקנים, אפשר לראות זאת כך. אם הכוונה, לבנות 64'ד' למלון, בלי שום פרופורציה להיקף, לנושא השטחים. לפני כ"5 חודשים קיים סגן שר הבטחון דיון אצלו, בהשתתפות מנהל קרית ארבע, נציגי משרד הבינוי ומערכת הבטחון, ובתוכנית הוצגו הבעיות. הוצגו בעיות כיווץ ההתרחבות של הישוב, כפי שהוצגו לאחר הסיכום - שיגשו מיד לתכנון הקריה, תכנית מתאר לקרית ארבע, שתתוע על כל הגבעות שצויינו במפה. ברגע שתהיה תוכנית כזו יבואו בהצעה. זה יכול להיות או גורם ממכלתי - משרד הבינוי והשיכון; או גורם פרטי שיאמר - על פי התוכנית אנחנו רוצים להקים ישיבה, ומערכת הבטחון תדאג לתפיסת השטח, בהתאם לתוכנית. לתפוס מיד שטח גדול מאד. זה מאות רבות של דונמים, כאשר אין תוכניות ברורות, אין טעם. סגן שר הבטחון סיכם - ברגע זה אינני הולך לתפוס, אלא אם זה יהיה מתואם בתוכניות שהולכות להתממש. ברגע זה

תוכניות. סגירה, זה אקט שאומר - ערבים אל תבנו פה. זו בעיה של משטרה, פיקוח, וזה לא עובד יפה.

י. שפירא: חלק מהנושאים שהצגת, אנשי המשרדים צריכים היו לענות.

אנחנו יכולים לענות על כיוון הדברים.

הדברים הקטנים שהוזכרו ע"י משה - תחבורה, ענין המרכז

המסחרי, לדעתי הם הגורמים המרכזיים במניעת אפשרויות אצטצאצא מאנשים שעובדים בירושלים לעבור לקרית ארבע. א ענין התחבורה לא קיים רק בקרית ארבע. אני חושב,

שלכל אורך השדרה השניה זה המצב. כל מי שנמצא מעבר לקו הירוק, כל הישובים

טובלים מענין התחבורה ואג אינו נענה להם. יותר זולא להם, לא להענות מאשר

לתת את השרות, וזה אחד הדברים הגורמים לעיכוב לאנשים שרוצים להתישב

לכל אורך הגבול המזרחי, ואינני יודע מה התקנה.

ענין השיווג. השיווג של האזור, שמעתי על הדבר רק

אתמול, שקרית ארבע אינה אזור פיתוח א'. (השר ניסים: אני ראיתי העתק מכתב

של סגן שר משרד מסחר תעשיה ותיירות, שקרית ארבע טווגה כאיזור פיתוח א+

בהשוואה לישובים אחרים ומקומיים) יש מסמך עם העתק על כך).

ט. פרידמן: כפי מה שאני מכיר את קרית ארבע והישובים שנהנים מהזכות

להמנות ל-א+, אני חושב, שקרית ארבע מקופחת. הענין

של "בנה ביתך", אחד הדברים המושכים לעבור מהעיר לישובים הקטנים יותר, גם

הוא אינו מתממש, ועל זה צריך ללחוץ, אם כולנו רוצים בהרחבת הקריה.

שר החקלאות, א. שרון: אני רוצה להביא לכם לדוגמא רשימה של ישובים והשיווג

שלהם: אופירה, איזור א+; אלון מורה א+; מעלה אפרים

א+. לעומת זאת, קרית ארבע א'. זה אחד מפעיפי ההחלטה שאני רוצה לדעת בהם.

ט. פרידמן: אם יש רצון, שקרית ארבעתהיה עיר גדולה או קטנה, הדבר

תלוי בהחלטות אותם מרכיבים קטנים שהזכרת, התשובה

עליהם צריכה להיות חיובית, כי כל הדברים מעכבים לאנשים שהתכווננו לעבור לקרית

ארבע, מבטלים את תוכניותיהם והולכים למקומות אחרים.

בענין בית המלון. אם מדובר על קיצוץ כמה דונמים,

התוכנית מתקבלת, אבל אם ע"י כך צריך לבטל את המלון, צריך לחשוב על זה. אני לא יודע מה הבטיחו ליזמים.

ש. אבני:

לו ידעתי על מה מדובר, הייתי מזמין את האיש הישיר.

מתוך ידיעה כללית אני רוצה להעיר שלוש הערות.

שמתי לב בנתונים, שמבחינת מגורים, מה שמוצג גמור.

הועדה ודאי שמה לב, שמתוך הנתונים שהגיש ראש מנהלת קריה ארבע, מבחינת מגורים, בשלבים שונים של בתים, גמורים או בגמר, אצובשלבי בנייה יש כ-900 יחידות דיור. מזה מאוכלסות כ-350 משפחות, אני יודע, שכמעט הרוב בתנאי שכירות, וזאת, כדי להתערוך במקום. אני מניח, שחלק מהדירות אפילו נלקחו לשרותים מסויימים, שאני מכיר בזה, שצריך להקים את השרותים כדי לאכלס את הדירות. כך שמבחינת מגורים, הלואי שיבואו יהודים.

אני מאד מחשיב את הנושא "בנה ביתך". אני יודע, שהיו

שינויים בתוכניות לפי רצונכם, לאו דוקא בענין "בנה ביתך". גם בענין המרכז המסחרי, אנחנו צריכים כולנו להפיק לקחים. כאשר אתה נמצא בשלבי פעילות של הקמת ישוב, אתה נמצא בדילמה, שבאצ הגרעין או הגוף שמישב ואומר - אל תעשה תוכנית "בנה-ביתך", תן לנו לעשות. אנחנו במקרים מסויימים נענים לכך. זה היה במקרה של המרכז המסחרי, כאשר הישוב קודם לא רצה לקבל את תוכניתנו, ואחר כך כאשר היו עובדות בשטח, באו אלינו בטענות. אנחנו מדי פעם טובלים מזה קשות.

הואיל ולא יצא לי לעשות שעורי בית, אני מבקש

לישיבה הבאה להביא דיווח בשלושת הנושאים: א) בתוכנית המתאר. אני אבדוק באיזה שלב זה נמצא ואדווח לישיבה הבאה (לנדוי: כמה זמן, אתה מעריך, תיקח תופנית המתאר?)

אני רוצה לבדוק זאת ולישיבה הבאה להגיש מה מצב

התכנון ומה לוח הזמנים שנראה לנו כסביר, גם לעשות משהו טוב וגם לעשות אופרטיבית, ללא סחבת.

ב) ענין "בנה ביתך". אין ויכוח, שזה יכול להיות

אחד המסלולים הטובים, אומתן עידוד לאנשים מהחוץ, שרוצים לבוא לבנות את ביתם.

לבדוק, מה המצב ומדוע זה לא נעשה למרות שזה מוכן.

הערה קטנה לגבי הוצאות ערך הקרקע. הסכום שנלקח

פה נראה גבוה, אבל הוא מורכב משני אלמנטים - על אחד אין לנו שליטה, זה נקבע ע"י מנהל מקרקעי ישראל, זה נקרא, לפי שמאות, מתמחים ודרגות פיתוח של הישוב. רוב הסכום זה הוצאות הפיתוח, שהן אוביקטיביות, גדולות מאוד, בלי שאני יודע את הרכב הסכום, אני בודאות אומר, שלא נדרש הסכום הריאלי כפי שזה עולה (השר ניטטים: מי אחראי על הפיתוח?) אנחנו. (א. שרון: מי תובע את ה-90 אלף ל"י)

עבור הקרקע, מנהל מקרקעי ישראל. עבור שמאות, 15 אלף

ל"י לדונם. יתר הוצאות הפיתוח, שלא מכסות את כל ההוצאות, זה כולל את כל

התשתית, עורקים, כבישים, מים, חשמל, עד לראש המגרש. היהודי שיבוא לבנות יצטרך רק להרכיב את החשמל. ההוצאות הריאליות הרבה יותר גדולות מאשר נדרש.

פה יכול להיות ויכוח, אם מישהו חושב, שזה מסובסד מספיק, או לא מסובסד מספיק.

מר מייבסקי שכח לומר - נכון הוא שענין המסחר בקריח

ארבע מקופח, אבל בשלבי בנייה נמצאים עוד 5 חנויות. לעומת חנות אחת זו התקדמות

רצינית, אבל אני חושב, שגם זה לא מספיק. אולי מספיק לטווח הקצר, המיידית.

בעוד שנה, שנתיים, כאשר הרכב האיכלוס כפי שהוא היום. ודאי לא מספיק לאיכלוס

יותר גדול, ומתוך ראייה של גידול הישוב, כפי שהיינו רוצים שיהיה, גדול בהרבה

מאשר הוא היום. פה יש לנו כמה בעיות. אחת הזכרתי. אני יודע שהתושבים במקום

אמרו למשרד - חנו לנו אנחנו נקים מרכז מסחרי. זה היה לפני שנתיים, לא יצא

מזה שום דבר (השב ניטטים: התושבים או המנהלה?)

אני לא יודע. באופן רגיל, מרכזים מסחריים לא באים

מתקציב המדינה, זה הולך ע"י חברות ויזמים פרטיים. הם עושים בדיקת שווקים

אם זה כלכלי או לא כלכלי (א. שרון: בקצרון מי בונה מרכז מסחרי?)

שם אין מרכז מסחרי. (א. שרון: בימית מי בונה מרכז

מסחרי?)

אנחנו בנינו זאת. בקריח ארבע, החברות שהתבקשו

לבדוק את הכלכליות, הרבו להקים. אפילו היחה הדברות עם המשביר לצרכן.

יש גם בעיה, לא רק של בנייה, אלא של תפעול. עד לפני מספר שבועות, היה

הסכם עם המשביר לצרכן, הוא השתלק. אנחנו נעשה הכל להקמת מרכז מסחרי.

(א. שרון: מתי זה יהיה, החודש, השנה?)

אני רוצה לבדוק את התוכנית, את המקום, את כל

התוכניות האלה. מודיעים לי ממערכת הבטחון, שבמקום המתוכנן, יש בעיות של

תכנון. אני רוצה לבדוק עם המקום מבחינה צבאית, שבירה לא שבירה. עם החלק

הארי של התקציב בהקמה יהיה מאד מצומצם נתכנן אותו כך שהוא יבנה בשלבים.

לבסוף, אני מציע לישיבה הבאה להגיש דיווח על כל אותם

דברים ששייכים למשרד. הייתי מציע אותו הדבר לגבי משרדים אחרים.

בענין המלון. ההמלצה המקצועית לגודל השטח, באה

ע"י משרד התיירות. אני מבין, שהם גם לקחו אופציה להתרחבות.

השר לנדוי: אני סבור, שמה שנוגע לבעיית התחבורה, נדמה לי,

שאינן צורך בדיזנים נוספים. הבעיה ברורה, השאלה:

איך מזיזים את זה? (מ. עמית: מה ברור?)

הצורך ברור. אין תקלות ואין מניעים לביצוע, השאלה:

איך מבצעים?

שר התחבורה, מ. עמית: אני לא שמעתי פרטים מספיקים. לגבי זה שנאמר פה -

שהאוטובוס יוצא ועד שהוא מגיע לירושלים, הוא נוסע

כמאסף, לכן זה אורך כל כך הרבה זמן. לדבר במספרים יותר מדוייקים - אין

הגיון שאוטובוס יצא חצי ריק ויחלוף על פני הישובים ולא יקח נוסעים.

מה קורה - אגד נוסע, הוא רק מתעכב בכל הישובים. על דבר כזה אי אפשר לדבר

בלי מספרים. אני בכל אופן, אינני מוכן להורות לאגד שינהג אחרת, אלא אם כן

אנחנו נשלם לו את ההפסדים.

אני מציע, שאנחנו עוד פעם נבדוק את הענין הזה.

אני אומר שהבעיה ברורה, והבעיה ברורה. אני חושב, שניתן

היה לקבל את כל הנתונים, כי פה אין בעיה של חוסר

נתונים.

שר החקלאות, א. שרון: אני לא ידעתי שתייה שביחה של אמצעי התקשורת.

השר לנדוי: אני מציע, בנקודה זו, שמשרד התחבורה יברר את הענין -
מה הטבל שנגרם לקיומה של הקריה. נקבל את התמונה,
נראה מה א זה עולה ונחליט - האם על המדינה לשבט או לא. קודם אני מציע,
לברר ולקבל את התמונה.

שר החקלאות, א. שרון: אחד הנושאים שנדון בו היום - סובסידיות לתחבורה
בשטחים. בנושא זה אציע לכלול גם את קריה ארבע, אני
גם אקריא מכתב שקבלנו ממשרד התחבורה.

השר לנדוי: אני מציע - שנמליץ על מתן איזור פיתוח א+ לקריה
ארבע. אני מציע לפנות למשרד החינוך, או למוטדות
שיש להם פנימיות שחיים במקום, ולברר, מה האפשרויות להקמת מוסדות כאלה
בקריה ארבע. "בנה-ביתך", מרכז מסחרי - על כך שמענו חשובה.
אני מציע בנוסף לזה, שמינהלת קריה ארבע תבוא בדברים עם התאחדות בעלי
החעשיה. אני מדי פעם בפעם שומע, שיש תעשיינים המוכנים ללכת לקריה ארבע.
יתכם וצריך יהיה לבדוק, אולי בנסיבות מיוחדות, תנאים מיוחדים, ואז תחזרו
ותציעו - בתנאים מיוחדים ניתן להקים מפעל איקס. ואז, אם נוכל לסייע,
ודאי נסייע.

על התכנון שמענו, ואני חושב שרצוי לתכנן. לפי
הבנתי המצומצמת, ויש לי קצת הבנה בבעיות תכנון, זה לא צריך לקחת שנים.
שטח כזה, ששביבו קיים מה שקיים וצירי התחבורה קיימים, זו לא צריכה להיות
בעיה גדולה ביותר. אני מבקש לזרז את התכנון.

השר ניסים: להבהרת התמונה. אני לא רוצה להכנס לפולמוס.
לגבי מכירת דירות שמעתי את הנימה. חברים רוצים
לקנות את דירותיהם, עד לרגע זה זה נמנע מהם. לאחרונה נשלח מכתב ע"י
עמידור. אם 130 משפחות יקנו את הדירות, התדמית של קריה ארבע תשתנה יותר
לטובה.

ט. פרידמן: אם נערכה הבטחון אינטרסנטיה ויוחלט לתת למקום
סטטוס של א+, האם אין שק"ם יכול לענות במקצת

על הבעיה של המרכז המסחרי?

ע. גדור: יש שם ביקוש עצום לפתיחת חנויות, עשרות, עשרות מועמדים להפעיל זאת.

היו"ר, שר החקלאות, א. שרון: כדי להתקדם, אני רוצה להציע את הצעת הסיכום הבאה:

(א) להטיל על משרד הבינוי והשיכון, להגיש לוועדת

ההתישבות כל תוכנית שיש לה בנושא קריית ארבע, והצעה בדבר:

(1) הקמת מרכז מסחרי; (2) החלת תוכנית "בניה-ביתך"

בקריה; (3) השכרת דיור לרווקים. אני מציע גם פה, לבדוק את הטוביה של מכירת הדירות בקשר לבעיה שהתעוררה לאחרונה.

(ב) מערכת הבטחון, תבדוק ותדווח לוועדה להתישבות

בסוגית סגירת ותפיסת שטחים, לשם הרחבת שטחה של הקריה לאור תוכנית האב.

(ג) ממליצים בפני ועדת השרים לערי הפיתוח, להחיל

על הקריה מעמד של איזור פיתוח א+.

(ד) ועדת השרים לעניני כלכלה, תבדוק אפשרויות

הקמת מפעלים בקריה ויצירת תעסוקה שם.

(ה) לבדוק גודל השטח הדרוש להקמת בית-מלון, לאור

הקצאת שטח של 64' לבניית בית-מלון בקריית ארבע.

(ו) משרד התחבורה יבדוק את סוגית התחבורה הציבורית

לקריה וידווח לוועדה.

(ז) משרד החינוך מתבקש: לברר אפשרויות להקמת מוסדות,

פנימיות בקריה, לצורך הגדלת האוכלוסייה הקיימת בקריה.

קריית ארבע היא עיר קיימת. היום, אין זה סוד, שהנושא

הזה של התישבות, התנחלויות, הקמת ישובים חדשים, כל הטוגיה הזו שנויה

במחלוקת. אבל אנחנו מדברים פה בעיר קיימת, אבל שאינה מתפתחת בקצב שצריכה

להתפתח. לכן לדעתי, הכרחי לעשות מאמץ כדי שהעיר תמשיך ותתפתח.

השר מ. ניסים: אני מבקש שהחיוב להקמת מוסדות בקריה, לא יחול רק על משרד החינוך, אלא גם על משרד הדתות, משרד העבודה והרוחה.

היו"ר, שר החקלאות, א. שרון: אם אין יותר הערות, אני מקבל את הערתו של השר ניסים.
ההצעות התקבלו פה אחד
אנחנו עוברים לנושא שני.

הח/37. תוספת משפחות להתישבות היום, במסגרת 13 הישובים שקיימים ביהודה ושומרון (אנקוב בשמותיה) אין מדובר, לא בישובים בבקעת הירדן ולא בישובי גוש-עציון ולא בהיאחזויות הנח"ל, אלא ב: שניר; שומרון, אלון-מורה; בית-הורון; תקוע; בית-אל; נאבי-צאלה; יתיר; קרני שומרון; אלקנע; יריחו; מצפה-חרס.
ב-13 אגאאאאא הישובים שקיימים במקומות האלה, יש עכשיו 358 יחידות דיור. אלה 358 יחידות דיור זמניות. זה יכול להיות או שיקוביות או בתים מבנייה טרומית כזו או אחרת, אבל הכל בנייה זמנית.
כל יחידות הדיור האלה מאוכלסות, אין שם יחידות ריקות. היחידות האלה, במקומות שציינתי פה, קשורות בגרעינים שונים, כל אחד הוא גרעין בפני עצמו. חלקם לישובים קהילתיים, חלקם ודאי יתפתחו אלא לערים וקהילות גדולות, שרק החלוץ שלהם נמצא בשטח, ואלה אותן 358 יחידות הדיור הזמניות הקיימות.
ישנו לחץ רב של אנשי הגרעינים הנוספים, של אנשים נוספים של אותם גרעינים, לבוא ולהצטרף לגרעינים. המגמה שלנו, מה שאני רוצה להעמיד בפני הועדה - להוסיף בנייה זמנית במקומות האלה, ובהתאם להחלטות הממשלה מהעבר - להוסיף יחידות בנייה זמניות במקומות הקיימים, כפי שהם קיימים היום.
בנושא הזה הייתי רוצה להציג את העמדה של משרד הבינוי, בטשטט אחד - עמדת משרד הבינוי והשיכון, היא נגד בנייה זמנית. גם אני הייתי שמח לו אפשר היה לבנות בניית קבע. אבל כאשר מדובר על בניית קבע, כדי שלא נטעה, צריך לדבר

על תכנון של שנה. כדי שאפשר יהיה לתכנן צריך שנדע בברור, איזה שטחים עומדים. ובסך הכל, מדובר על מקומות שמיקומם הוא זמני. בשלב זה הם נמצאים, רובם, בתוך מחנות צבאיים. עד היום אין אפשרות לבוא למשרד הבינוי או למחלקה להתישבות ולומר - זהו השטח הסופי עליו תבנו. אפילו יכולנו לעשות זאת, היינו עומדים היום במצב לבוא למחלקה להתישבות ולומר - זו הקרקע העומדת לרשותכם, גם אז התכנון לוקח שנה, ובמיה, עד שאפשר להכנס, גם כן לוקחת שנה, שנה וחצי. במילים אחרות - מדובר על 2-3 שנים, ואני אינני מגלה גישה פסימית, אני מציג את המצב העובדתי. לכן, הגישה שאני בחרתי, ואני ממליץ עליה - ללכת ולבנות בנייה זמנית.

למעשה, משך הזמן, הוא היה אחד הגורמים הקובעים

מ. בן-מאיר:

בהחלטה להמשיך בבנייה זמנית. כי אם לקחת בחשבון,

שרק בעוד שנתיים, במצב הכי טוב, הדירות תהיינה מוכנות.

במשך השנתיים האלה צריך א', להגדיל את הישובים. יש להם תוספות, צריך

לחזק אותם. אף אחד לא מבטיח לנו לגבי מצבם הבטחוני, אני לא מדבר על הבעיות

הכלכליות. אין ברירה אלא להמשיך בשיטת הבניה הזמנית עד גודל מסויים, בהתאם

לכמה קרטיונים. קרטיון אחד - אם יש אנשים. ז"א, אם יש לגרעין משפחות

נוספות שמוכנות, רוצות ויכולות להצטרף לגרעין ולחרום לו.

קרטיון שני - אם יש מקום לבנות. אני חושב, שהדוגמא הכי בולטת, זה מה היה

נקרא מסחה, אחר כך בארים והיום אלקנע. גרעין של 800 משפחות, ואין מקום

לבנות את זה, כאן היא מופיעה בלי הגדלה, למרות שיש להם 800 משפחות.

אלה הקרטיונים שנבדקים לגבי כל ישוב וישוב - מספר המשפחות שעומדות

להצטרף לגרעין; (2) האם יש מקום להגדיל את הישוב מבחינת קרקע; והדבר השלישי -

הנושאים התקציביים. אנחנו בדקנו כל ישוב וישוב לאור הקרטיונים שאותם

מניתי כאן, ולמעשה, הגענו לתוספת ישובים, באחריות ההסתדרות הציונית.

אני רוצה לציין כמה דברים, מה שנבדק סופית:

האם יש משפחות והאם יש מקום לבנות את המשפחות האלה? רוב הישובים נבדקו,

גם מבחינה תקציבית. רוב הישובים שבטיפול ההסתדרות הציונית נבדקו, יש חלק

של ישובים שנוספו שמספרם לא טופי.

לגבי משרד הבינוי והשיכון. חלק מהדברים הוזמנו. נושא חרש, מתוך 280 יחידות, 120 יחידות קיימות, מתוקצבות, והיתר עדיין לא מתוקצב ולא הוזמנו בגלל הבעיה שנעמד עליה.

בנושא העקרונות של משרד הבינוי והשיכון לגבי בנייה זמנית ובניית קבע. אני כאן הוצאתי דף נייר שמראה בכל ישוב וישוב את המציאות, את הצורך שלנו, ולפי ידיעתנו, בכל המקומות, גם את הנושא של התקציב, שזה מכוסה תקציבית.

אני אעבור את הישובים, למה רצינו להגיע, אקריא

ישוב ישוב כדי שיהיה לנו מושג על מה אנחנו מדברים.

בשניר, יש הים 30 יחידות, רוצים להגיע עד 55 יחידות.

בשומרון - הגרעין נמצא במחנה שצבאי. שם ישנה הבעיה של המיקום בשטח.

אנחנו רוצים להגיע שם עד 58.

באלון מורה יש 500 משפחות, אנחנו רוצים להגיע לעוד

100 משפחות. בבית חורון, רוצים להגיע ל-55 משפחות. תקוע יש 31 משפחות.

בית אל, אנחנו רוצים להגיע ל-900. נאבי צאלח, לא קיים היום שום דבר.

ביתר - הם נמצאים בקאראונים. אנחנו רוצים להגיע לקאראונים בשומרון ל-138

משפחות; באלקנע ל-600 משפחות (אבני: יש שם 70 קאראונים) חרש 120; גבעון

112; מצפה יריחו 35.

היו"ר, שר החקלאות, א. שרון: אני רוצה לתת תמונה, מה קיים ומה רוצים

להוסיף. מה שקיים היום - היום קיימות 358 יחידות

דיור מכל הסוגים (הדירות הזמניות אינן כלולות) בבית אל אין יחידות דיור,

שם חיים בקאראונים. אנחנו רוצים להוסיף 576 קאראונים, שזה 276 בישובים

שבאחריות ההסתדרות הציונית ו-280 בישובים באחריות משרד הבינוי והשיכון =

576 יחידות דיור. המשפחות במקומות האלה מעל למה שאנחנו רגילים. זה יכול

לתת, בפירור השנה הזו, אוכלוסיה בסדר גודל מאוד מכובד, לא מתיחס לצרכים, אבל

ביחס למה שמקובל בישוב שמעבר לקו הירוק.

א. בראון:

יש עוד שני ישובים שאושרו בממשלה - תפוח וסיל-אדר, שהיום יושבים שם גרעינים של נח"ל, המקומות ממש נראים

כמו ישוב. אנחנו עכשיו בשלב של ארגון גרעינים לשני המקומות האלה. לא הכנסתי זאת בכונה, כי זה ודאי יכנס בחודשים הקרובים לתוספת שהם בעצם קיימים בשטח. אנחנו עכשיו בארגון של גרעינים (א. שרון: מה שקיים שם זה מחנות צבאיים).

יש פה ישוב אחד שאנחנו מטפלים בו באופן די צמוד,

והוא לא מופיע כאן, וזה הישוב היחידי שנכנס השנה לבניית קבע - אופירה. אופירה עברה את תהליך התכנון וניגשים השנה לבינוי קבע של 50 יחידות משפחתיות. זה הישוב היחידי שיבנה בניית קבע השנה (אבני: למה אתה לא מצרף לזה את אלון-מורה?)

כי הישוב לא יהיה השנה.

שר החקלאות, א. שרון: הבעיה היום באלון מורה כזו - יש לנו היום 600 משפחות

באלון-מורה. אלון מורה יכולה להיות מוכפלת, ללא

קושי. הם ממתינים היום לסגירת שטח, לחפיסת שטח, להסדר בעיית הקרקעות במקום. אנחנו לא מגיעים לזה, כי יש כל כך הרבה מגבלות ואילו צימס מדיניים ואחרים, שלדעתי לא נצליח להזיז מאומה. לעומת זאת, אם נצליח לבסס קהילה בת 120 משפחות,

אני חושב, שנעשה דבר חשוב מעין כמוהו. אני מראש מודה - אני מעדיף שכולם

יבואו לבנייה, שהכל יהיה מוכן מראש. הבעיה כיום, שהיום יש אנשים שרוצים

לשבת שם, אינני יודע מה יהיה בעוד שנה. לכן, אם יש אנשים שרוצים להתישב אלא

ולקשור את גורלם במקום, אפעלו אם זה עולה יותר, הדבר ישחלם בסופו של דבר.

א. בראון: לגבי אלון-מורה. בזמנו, כאשר ערכנו סיורים במקום

היה מדובר על כך, שהמחנה הצבאי, שזה מחנה אימונים

של המשטרה הצבאית, יעבור למקום אחר, ואז יכולנו לבנות על שטח גדול מאד,

שזו קרקע שלנו ויכולנו לגשת לבניית הקבע. משתבר, שמערכת הבטחון לא יכולה

בהבטחת פינוי המחנה, ואז נשארו כל מיני שוליים בקצוות, ועל זה אנחנו בונימס.

שר החבורה, פ. עמית: מבלי כרגע להביע את דעתי על האיחזרות ביהודה ושומרון, מתוך הנחה שמה שקיים, קיים, אני רוצה

להעיר שתי הערות, שלפי דעתי צריך לקחת אותן בחשבון:

(1) יש החלטת ממשלה. אם מדברים על החלטות ממשלה -

שלא יפקיעו קרקעות, וצריך לקחת בחשבון, בכל הרחבה, אפילו פעולה זמנית לא אאצאא משיבים אותם זמנית. סוף מעשה במחשבה תחילה. ולא להושיב אנשים למקום שאין שום סיכוי שלא תהיינה קרקעות, כי בענין זה יש החלטה ברורה וחד-משמעית. לי קשה, אין לי נתונים, על מנת לשפוט מהמספרים שנאמרו פה, מה המשמעות בהקשר לענין זה.

(2) בקשר לפרטום. אני חושש מאד, שהענין הזה יכול

ליהפך מטוב הדברים שהיינו עדים להם בחודשים האחרונים, והייתי מעדיף, שהדבר יעשה, לא בדוזה כזו. אני לא יודע מה תהיה האינטרפרטציה של מה שיוחלט פה, אבל זה יכול ליהפך לכדור שלג שלא נוכל לצאת מזה.

אני מבקש ומציע, שגם זה ילקח בחשבון, שלא יהיה לענין זה פרטום. איש לא עושה את האבחנה - איפה מי מה חושב, ופה תהיה חתונה גדולה וחגיגה גדולה.

אני לא זוכר מה הוחלט לגבי תפוח. פה נאמר - שחפוח

אושר ע"י הממשלה. אני לא זוכר שזה אושר.

כל מה שרציתי להגיד - אאצאא שהועדה הזו לא במקום ממשלה. אבל אני באמת לא שוכר, בעל פה, מה אושר.

היו"ר, שר החקלאות, א. שרון: אני רוצה להעמיד את הדברים על דיוקם.

א', היתה החלטה של ועדת שרים לעניני בטחון,

אחר כך זה אושר ע"י הממשלה. אחר כך היה ערעור ע"י אנשי ד"ש, ועלה הנושא בפני ועדת חוץ ובטחון, ואני הופעתי בפניה, ובעקבות זאת אושרו, או אושרה, הקמתם של 4 התנחלויות, שמהן אחת אושרה דטרואקטיבית, והיא היתה -קרני שומרון. ושלוש האיחזרות נוספות שהיו צריכות להיות מוקמות בחודשים ינואר, פברואר, מרץ: אחת - חרט. שניה - תפוח. שלישית - מעלה נח"ל.

מה שקרה בעובדות, הן אלה:

קרני-שומרון, דרך אגב, הייתי ממליץ לבקר שם,

זה אחד המקומות שהתפתח בצורה בלתי רגילה.

חוט. משרד הבינוי התחיל בעבודה, זה לא בקצב שחשבנו.

יש שם קשיים רוביקטיביים - שטח מסולע. ניגשו להקמת 120 יחידות דיור של בנייה זמנית.

בתפוח, קיים מחנה צבאי. סיל אדר, קיים מחנה צבאי.

לא ביצענו אותה החלטה שאמרה - לישב לא בתפוח ולא

והדברים עברו את כל הפרוצדורות. ההחלטה, כולל ההרכב הקואליציוני שבשם

המשלה - הליכוד וד"ש.

בנושא הפרטום. אין שום כוונה לפרסם את זה. חשבתי,

שמין הדין, לבוא לחברי הוועדה ולהגיד לשהם - שאנחנו עושים את הדברים האלה

והאלה, דברים שיש עליהם החלטת משלה. זה לא מחייב החלטה מחודשת, אלא דיורח.

אני מוצא לנכון, לבוא לאנשים ולהגיד ולספר על מה שעומד להתבצע (עמית: ההכרזות

לטובת העניין).

אנחנו לא מתכוונים לצאת בשום הודעה. בדקנו זאת

שנית, כדי שלא נבנה יותר מאשר יש משפחות, כי זה הכל יקר מאד.

עשינו בדיקה, ובד בבד דיווחתי היום לוועדה.

לגבי נושא ההפקעות. יש החלטת משלה - לא להפקיע.

גם אין צורך להפקיע, יש כמות דונמים שיש בכל מקום. אם אקח לדוגמא, שרצינו

להגדיל את קרני שומרון, בקרני-שומרון יש לנו 700 ד' בסאד אל-דהאר יש לנו

שני שטחים: אחד שטח שנחפס, למעלה מ-750 ד', ושטח שני של עוד 800 ד', שהוא

אדמת מדינה מאז ותמיד. אין לנו בעיות כאלה בשומרון. יש לנו בעיה בתוך המחנה

עם מערכת הבטחון - איך להכניס בתוך המחנה עוד מבנים.

אף אחד מהמקומות אינו נמצא במצב שאינו יכול לקלוט את מספר הבתים, אפילו

נצטרך לבנות להם בניית קבע בתוך המחנות האלה.

ההערה בהחלטה הערה, וזה תואם את החלטות המשלה.

א. אביחי:

למעשה השר עמית העיר על מה שרצייתי להעיר - מהי החלטת הממשלה בנקודה הזו. אני מצטער להפריע ללהט

העשייה. השאלה שלי כזו: יש פה חברים חדשים שמיצגימאת ההסתדרות הציונית. יש החלטות ממשלה, אנחנו כהסתדרות ציונית, אין לנו זכות להיות גורם לחוות דעה על החלטת הממשלה. אם כן, מה הן הסמכויות של הוועדה?

היו"ר, שר החקלאות, א. שרון: אני מתנצל, הייתי צריך לנהוג כאילו אנחנו מתחילים מההתחלה, ואני לא נהגתי כך. אני לישיבה הבאה אביא מחדש את הסמכויות של הוועדה כפי שנקבעו ע"י הממשלה ואושרו ע"י הממשלה הנוכחית. אני מקבל על עצמי לודא, שכל אחד מהחברים ידע זאת.

השר לנדאו: כמה הערות בשולי הדיווח:

(1) אני מציע, שנממש את הסיור של הוועדה בישובים ביהודה ושומרון, כדי שנראה כולנו על מה מדובר. אני לא הייתי בחלק גדול מהמקומות וחשוב מאד שנראה במה מדובר. הוועדה היא חדשה, והנושאים יעסיקו אותנו בתקופה הקרובה, רצוי מאד שנסייר בהקדם בישובים.

(2) מה שנוגע לישובים שמנית פה (13 ישובים שמנית)

אין בעיה, שהרי הוחלט עליהם באופן גלוי. אני שומע, שרבים מהם חיים בתנאי מצוקה נוראים ומדכאים. המדובר לא רק בדיוור זמני או לא זמני, אלא גם באיזה גודל פר משפחה בדיוור הזמני. כי אם קיימת קובייה של 20 וכמה מ' זה באמת לא יכול לספק. האם אני מביין נכון, שאם החלטנו על הקמת הישובים, הם אנשים חלוציים, צריך לתת להם תנאים אנושיים, ואין להם אותם. ואם אני מביין, שיש מימון לדבר הזה, ואם לא: האם אין מקום להמלצת הוועדה אמנם לאפשר להם את הדיוור הזמני בגודל ראוי?

(3) אלקנע. אני מכיר את הנושא וגם שמעתי מאורי - שיש

800 משפחות אמיתיות שמחר מוכנים לעזוב את השפלה ולעבור לשם. ישוב של 800 משפחות עם חומר אנושי רציני, יש להם פרנסות בטביבה, חשוב מאד למצוא דרך של תפיסה לעשות משהו, על מנת שאפשר יהיה לחיות שם.

(4) נדמה לי, שביין ההחלטות שהובלעו, היה לנו מה שקראנו

גוש-עציון המורחב. כלומר, הרחבת גוש-עציון. בסוגריים אפשרו לומר, והייתי מבקש לדעת: מה גורל הדבר ומדוע לא נממש את זה?

היו"ר, שר החקלאות, א. שרון: לגבי הנושא של הרחבת גוש-עציון - אנחנו לא הצלחנו לאתר שם קרקעות מדינה, במקום שחשבנו

לבצע את ההרחבה. לכן, כל עוד לא נפתרה בעיית הקרקעות, אני לא רואה אפשרות להרחיב. יש אפשרות להרחיב קצת הלאה, לכיוון תקוע או לכיוון אחר. במקום עצמו, כפי שחשבנו, אין לנו את הקרקעות. כל עוד זו החלטת ממשלה, אני לא רואה אפשרות להרחיב בנושא.

לגבי נושא התנאים. אנחנו בונים בכל המקומות.

יש לנו מקום אחד שהבנייה נעצרה - נאבי צלאח. בשאר המקומות תנאי החיים קשים ביותר, לא קיים בשום מקום דבר כזה. לא בסמכותי לקבל את ההחלטה הזו, תאמיין לי, שפניתי בנושא מספר פעמים, והנושא ודאי יבוא לדיון, לא הייתי רוצה להרחיב

בזה את הדיון. תחבורה ציבורית לישובים החדשים ביהודה, שומרון ורמת-הגולן. הח/38. אני עובר לבעיית התחבורה. הייתי רוצה פשוט להציג כאן

מכתב שאני קבלתי מאהוד שילו, מנכ"ל משרד התחבורה, שבו הוא אומר בין היתר: "חברת 'אגד' תובעת טובסידיה מיוחדת עבור תפעול

סדיר של קוי התחבורה המפורטים להלן:

120 ל"י ליום	(1) בית-חורון-רמלה
" " 400	(2) טנור (משטרת דותן) עפולה
" " 252	(3) גבעון ירושלים
" " 292	(4) תקוע-ירושלים
<u>" " 356</u>	(5) נבי צאלה-חל-אביב

1.420 ל"י ליום

חברת "דן" טרם הגישה חשבון רשמי עבור העלות מיוחדת

בעבור 2 הקוים שהיא מפעילה, כמפורט להלן, אולם גם היא תובעת טובסידיה מיוחדת

בהקשר לכך. (1) קדום - פתח-תקוה

(2) פארים-כפר קאסם-חל-אביב.

בעקבות ברור עם משרדי האוצר והבטחון הנני פונה אליך בזאת להביא לאישור עקרוני בועדת השרים להתישבות מחן סובסידיה מיוחדת למפעילי התחבורה הציבורית בקוים השונים לישובים היהודיים בשטחים. כמו כן יש להסמין את משרד התחבורה לשלם עפ"י אישור עקרוני זה הסובסידיות המיוחדות למפעילי התחבורה על בסיס תחשיבים שיבחנו ויאשרו בתיאום עם משרד האוצר".

אני מציע פשוט לקבל את ההחלטה כדי שאפשר יהיה לגשת לעשות דברים. הייתי מוסיף: לבחון האם גם קרית ארבע נכנסת לקטגוריה הזו? (מ.עמית: הבטחתי שאתן תשובה לקרית ארבע. אם יתברר שאי אפשר להפעיל זאת אחרת, נבדוק ונברר).

אני מקוה שהצעת הסיכום מקובלת על כולם ומאשרים את הנושא הזה.

ההצעה אושרה פה אחד

הח/39. רכישת מיניבוטים על-ידי ישובים חדשים

יש לנו עוד בעיה. אם אני לוקח את הישובים נבי-צלאח, אלון-מורה, כמעט כל הישובים יש להם בעיות תחבורתיות קשות משלהם, ולזה עוד מצטרף, שאין להם במקום רופאים, אין אחיות במקום, והם צריכים להביא ילדים לכה"ס, להביא אותם לבדיקה, ולכן ביקשו, שינתן להם אישור לרכוש מיניבוט. האם ניתן לעשות משהו בנושא?

שר התחבורה, מ. עמית: אנחנו בדרך כלל לישובים קטנים לא מאשרים מיניבוט אלא למועצה איזורית. היות ופה אין מועצה אזורית, אני מציע, שנחפש איזה תחליף.

קודם כל, אין בעיה לאשר מיניבוט או אוטובוטים צהרובים. הבעיה, שלא נותנים לכל ישוב אלא לקבוצת ישובים. אנחנו עושים את זה במקום תחבורה ציבורית ובמקום מוניות, זה משהו באמצע, צריך פשוט למצוא לזה את המסגרת.

היו"ר, שר החקלאות, א. שרון: אני מציע, שאורי יהיה במגע ישיר עם מנכ"ל

משרד התחבורה.

אני רוצה לחזור לבעיה שעסקנו, אנחנו חוזרים לסוגיה

של הבנייה הזמנית.

הדברים שאני אמר לפרסום - ששמענו טקירה על קריה ארבע.

דנו בבעיות תחבורה.

לגבי הנושא התקציבי.

ש. רביד:

פרט ליתיר, יתיר נמצאת בתוך הקו הירוק, וזה טיפור

נפרד. שאר הישובים שהלכו להתישבות הם בתקציב ההסתדרות הציונית, ומבחינתם

יש איזה שהוא פער תקציבי צריך יהיה להתכנס בהסכמה עם האוצר.

בסך הכל קבענו לעצמנו, יחד אם התנועה שליוותה את מרבית הישובים, איזה תקנים

לדיוור זמני. לא הייתי אומר, שזה לאיכלוס, אבל זה משהו טביר. משפחה עד 2

ילדים - שני חדרים. משפחה של שלושה ילדים - שלושה חדרים. ומש, חתה בת ארבעה

ילדים ומעלה - שתי יחידות של שני חדרים. פרט לשני ישובים, שבהם לא יצאנו

מהשלב של המאחז שהקים משרד הבטחון. בשאר הישובים, כל הזמן מוסיפים יחידות,

ולא נעשה לזה שום פרסום, ומתקצבות מתקציב שיובל עכשיו עוד 200 יחידות.

אם יש פער של 80 יחידות, לא בכל המקומות אנחנו אופטימיים כמו אורי, אבל בסופו

של דבר, היום הלחץ של תפיסת השטח פחות מאשר היה פעם, ובסופו של דבר הבעיה

התקציבית תתבטא בסדר גודל, אם אכן אלה הצרכים, בעוד 100 יחידות דיוור, שזה

כ-20 מיליון ל"י, שזה צריך לבוא מהמטרה שהובטחה לנושא הזה. כמעט בכל המקומות

האלה שבונים את הדיוור הזמני, זה לא יכול להיות המקום של ישוב הקבע הטבעי.

זה יכול להיות חלק קטן משיבת הקבע, לשאר צריך לחפש אתר הרבה יותר גדול

בחנאי גישה, שהם לא מאולצים, והסדר של מחנות קבע.

לכן הנושא של סדר הקו, חשוב מאד, ואנחנו יודעים מה המצב של מרכז הקרקעות

והתהליך שהוא הולך. אני מעריך, שפרט לאופירה, ואולי אלון-מורה, למעשה

נדמה לי, שבכל הישובים האלה שהחטיבה מטפלת בהם, הנושא של ישוב הקבע לא יבוא

לבטוי בתקציב הפנימי. התקציב הנוכחי צריך להתקדם פה באותה מהירות שנוכל להתקדם

מבחינת תנאים אובייקטיביים. כלומר, אנחנו עומדים בענין מצוקה תקציבית בהפרש של 20 מיליון ל"י.

ש. אבני: אני אחיחש לארבע מקומות שבאחריות משרד הבינוי והשיכון שאורי פרט אותם.

למעשה, הבעיה של שני מקומות. בחרש הפעלנו את כל ה-120 יחידות, ואת הפרובלימה היו"ר הסביר. יש שם פיגור בגלל קיצוצים קשים מאד. אני מקוה, שהפיגור לא יהיה משמעותי. על כל פנים, ההערכות הלוגיסטיות לא נפגמת, אלא השלדים בשטח, באיזה חודש יהיה דיחוי. טך הכל הגמר יהיה באותו זמן. זה צריך היה להגמר בסוף מאי, התחלת יוני, אני מקוה שהגמר לא יהיה בהפרש ניכר. לשמחתי, גם הגרעין הבין זאת, וזה על דעתם.

במצפה יריחו היחידות בהכנה.

יש לנו שני מקומות, לפי הגדרת היו"ר, שם יש לנו ויכוח

עקרוני. יש לנו בעיה מקצועית, תקציבית-כלכלית בקרני שומרון, החופעה של 80 יחידות או כ-100 יחידות, ובגבעון 42 יחידות.

אני הייתי מציע שההחלטה האופרטיבית על שני המקומות תהיה עם שובו של השר בעוד שבוע ימים.

הח/40. בית-אל

היו"ר, שר החקלאות, א. שרון: אני רוצה שניגע בעוד נקודה, וזו הבעיה

של בית-אל.

בבית אל צריך לגשת לעבודה מיד. בנושא הזה, אני לא

רואה אפשרות שנמחין לבניית הקבע. ניקח את גבעון פתוך הקו, לא במקום שיושבים

היום, מכל הבחינות, אני לא רואה היום פיק אפשרות ששם יסדירו את ענין

הקרקעות. לכן, לפי דעתי, דבר ראשון, יש אפשרות במחנה הנוכחי להוסיף עוד

כמה יחידות זמניות וצריך לדעתי להוסיף אותם ונוסיף אותם. הייתי בעד זה

שחששו זאת. בעיני זה כל כך חשוב, שאם לא תאותו לעשות זאת מתקציבכם, אין

ברירה, אני אעביר כספים ואעשה זאת, לא אעכב זאת.

הייתי בקרני-שומרון, יש הבדל בין קהילה של 40 משפחות, ואפילו משפחות יוצאות

מהכלל, לבין ישוב של 150 משפחות וקהילה של 150 משפחות יכולה לשמור על עצמה

ולהחזיק את כל השרותים הקטנים שהיא צריכה. בעיני יראה מוזר, אם משרד הבינוי

לא יבנה מאשר לחכות עוד שלוש שנים. ממילא, קרני-שומרון בעיני זה ישוב
 שיהיה גדול מאד, זה שיבנו עוד כמה יחידות. כל מה שלא עשינו, אנחנו נתקלים
 בקשיים ואילוצים. לכן בעיני, עלי מקובל לחלוטין, שבגבעון יוסיפו את היחידות
 הדרושות, כי יש משפחות שרוצות להתישב. למשפחות נוח לעבור בקיץ, כאשר הילדים
 עוברים מב"ס לב"ס. כדי שאפשר יהיה להכנס בקיץ לקרני-שומרון, צריך ממש היום
 להקים במקום את המבנים, ואנחנו לא יכולים לחכות עד ששר זה או אחר יחזור
 מנסיעה. אני מוכן שנתחשבן אחר כך. בינתיים אנחנו מוכנים להעמיד את הכסף
 ולהתחיל לבנות, ובשום פנים ואופן לא לעכב. בעיני לא יהיה מוצדק, שאנחנו
 לוקחים כספים שמיועדים לטוב אחד ומעבירים למקום אחר. בעיני, צריך להמשיך
 ולהזרים את הבתים. אני רואה שבונים גדר מסביב, או תאורה.

לכן אני בעד זה, שלא לבזבז אפילו יום אחד, כדי שהקהילה תוכל להתקיים שם.
 האם אפשר לראות את הדבר כגמור ולעבור לענין בית-אל?

היתה בעיה, היכן למקם את הישוב בבית-אל, בטופו של

דבר החליטה הממשלה, למנות ועדה. בוועדה היו שתי הצעות: הצעה של מערכת הבטחון.
 משרד הבטחון הגיש שתי הצעות, והועדה בחרה. אמנם לא פה אחד, אבל ברוב דעות,
 בחרה באחת משתי אפשרויות. הבעיה שלנו כרגע, לגשת לעבודה. יש החלטת
 ממשלה, ויש הצעה שהיא מוסכמת וטובתה ע"י הועדה.

יש אישור שלנו, שאפשר לגשת לעבודה. ע. גדור:

(מראה את המקום על המפה) זה המחנה בית-אל, הכניסה א. בראון:

למחנה דרך כביש רמלה שהולך לשכם, כאן הכניסה,

במקום שהיום נמצא בה"ד, בסיס הטירונים. היו שתי הצעות: אחת מזרחית יותר;
 אחת מערבית יותר. אנחנו בחרנו והסיבה העיקרית היא - שהשטח יותר טוב
 ואפשר לבנות תוכנית של ישוב קהילתי, וזו תוכנית שערכה אותה המחלקה הטכנית
 של המחלקה הציונית, כאן ניתנת פריטה של 200 יחידות משפחתיות כל אחת, לפי
 תכנון של ישוב קהילתי, כולל ב"ס איזורי, ישיבה, פנימיה. זה פחות או יותר
 הישוב שאושר ותוכנן ע"י ההנהלה הציונית. המחנה הזמני באיזור הזה ישמש
 כאיזור תעסוקה וחלק יהיה פנימיה, ייועד ליעוד שבנו בהתחלה - לדיור לב"ס

אזורי וישיבה, או איזה שהוא מוסד חינוכי אחר.

אלה פחות או יותר שלושת האיזורים שנבחרו ותוכננו

בשלב ראשון שאנחנו מוכנים, הבחיים מוכנים, היכיננו לאישור הצבא להכנס לשטח.

אם יש אישור, נעשה זאת. (א. שרון: עודי, אפשר להכנס לעבוד?)

אנחנו המלצנו על איחור מקום. האיתור יותר מערבי.

ע. גדור:

ההסתייגויות היו שניים:

(א) חד-משמעית, אנחנו באיזור מתכננים ישוב שלם.

ז, א, שלא יראו נשב פה ואחר כך מתקדמים קדימה. ז, א, דעת מערכת הבטחון

היתה - אישור נותנים בתנאי שמראש תהיה ראיית תכנון של ישוב שלם.

דבר שני הוא, שברור החשש של מערכת הבטחון מהקירבה של המטוחים ורעש מתמיד,

פירושו לחץ והפרעה לאוכלוסייה. היות ובארבע שנים הבאות עלול להיות רמטכ"ל

חדש, וזו הנחיה שלו, אנחנו לא מתכוננים לשנות במטוחים דבר, והחוכנית עומדת

כפי שהיא.

היו"ר, שר החקלאות, א. שרון: אני רוצה בעניין זה לומר כך:

אם ביום מהימים הממשלה תחליט שהמקום הופך להיות

מקום ישוב, גם לא יהיו מטוחים, ולא משנה איזה רמטכ"ל יהיה.

אני רוצה שיהיה ברור - הצבא לא קובע לממשלה היכן

היא מישבת, לא קבע בעבר וגם לא יקבע בעתיד. היום המחנות האלה נתפסו.

בזמנו אחת המטרות, כמי שנכנס למחנה בית-אל, כמו כמעט כל המחנות בשומרון

ויהודה, היתה להם מטרה אחת - לשמש התישבות יהודית, וזאת אמרתי מיד לאחר

מלחמת ששת הימים. לאט לאט, זה לקח הרבה מאד שנים, אבל הגענו למצב, שבמחנות

היום חיים יהודים, ואם יצטרכו להעביר מחנה, יעבירו מחנה. אם תעמוד השאלה,

עם מטרה וחיילים; או משפחות ילדים ותינוקות יהיו תחת סכנה של אש, ברור לי

איך הממשלה תחליט.

אני לא מציע, שפה מישוהו יעלה על דעתו, שפה מתקבלת

החלטה בתנאי. סיכמנו על המקום, בשלב זה, זה המקום. אם הממשלה תחליט, שרוצה

להקים ישוב יותר גדול, תתכנס ותקבל החלטה.

שפירא כתב לי פתק בנושא הסובסידיות לתחבורה ברמת הגולן. גם שם יש בעיות (שפירא: שלחתי על כך גם פתק לעמית). צריך לציין, שמשרד התחבורה מתבקש לבחון, כמו שבוחנים את בעית הסובסידיות בקרית ארבע, אנא לבחון זאת גם בישובי רמת הגולן. (י. שפירא: בעית התקציב לישובים של רמת הגולן, אני מבקש להביא זאת לפ"ה). יש לנו בעיה. לנו, עד היום, יש לנו תקציב לישוב, לתשתית, 2,5 מיליון ל"י, זה היה לפני מספר שנים וזה נשאר. ההערכה שלנו היום, צריך מינימום 8 מיליון ל"י כדי לעמוד באותם הדברים שהיו צריכים 2,5 מיליון ל"י. לצערנו, גם תקציב המחלקה להתישבות, שהיה בעבר 14% ירד ל-8%. כלומר, יש לנו שורה שלמה של בעיות. בקשתי לקיים פגישה, שבה יהיו יו"ר ההסתדרות הציונית, מר דולציין, שר האוצר ואנוכי, ונצטרך להזמין עוד שר או שניים, כדי לעמוד באופן בסיסי על כל הנושא הזה. לא מדובר היום רק על ישובי רמת הגולן. היום נפגשתי עם ישובי רמת הגולן ודנו, שרק לביטוח הישובים ברמת הגולן זקוקים לכ-40 מיליון ל"י. אמרתי להם - שאם נרצה לסייע קצת בהתפתחות הישובים שהוקמו אחר מלחמת ששת הימים, אנחנו זקוקים ל-400 מיליון ל"י, וזו בעיה שאנחנו הולכים לקיים דיון מרכזי בנושא הזה. אני מנסה לעשות זאת עוד השבוע. הבעיה לא רק שם. יש בעיות קשות מאד בשורה שלמה של ישובים שהוקמו.

וני רוצה למסור לכם כרגע, מהי ההודעה שאנחנו

מוטרים לאמצעי התקשורת:

הועדה להתישבות משותפת למשלה ולהסתדרות הציונית,

דנה על התפתחותה של קרית ארבע ובנושא התחבורה שמתלבטת בה הקריה.

הועדה להתישבות קבלה בברכה את חברי ההסתדרות הציונית

העולמית.

לא נכנס לכל שאר הבעיות.

אני מודה לכם!

הישיבה נעולה!!!

התפתחותה של קרית ארבע

הת/36

מ ח ל י ט י מ : הועדה להתישבות המשותפת לממשלה ולהסתדרות הציונית העולמית רואה הכרח בקידומה ופיתוחה של קרית ארבע; מתוך מגמה זאת ובהמשך לרישא של החלטה מס. ב/45א' של ועדת השרים לענייני בטחון, בטמכות הממשלה, מיום כ"ט בשבט תש"ל (5.2.70), ובהמשך להחלטות האחרות של הממשלה בעניין קרית ארבע:-

א. להטיל על משרד הבינוי והשיכון להגיש לוועדה להתישבות תכנית-אב לפיתוח קרית ארבע והצעה בדבר:-

(1) הקמת מרכז מסחרי

(2) החלת תכנית "בנה ביתך" על הקריה

(3) השכרת דיור לרווקים

ב. מערכת הבטחון תבדוק ותדווח לוועדה להתישבות בסוגיית סגירת ותפיסת שטחים לשם הרחבת שטחה של הקריה לאור תכנית האב.

ג. ממליצים בפני ועדת השרים לעניין ערי פיתוח להחיל על הקריה מעמד של איזור פיתוח א+.

ד. ועדת השרים לענייני כלכלה תבדוק אפשרויות של הקמת מפעלים בקריה ויצירת תעסוקה שם.

ה. המנהל הכללי של משרד הבינוי והשיכון יבדוק את גודל השטח הדרוש להקמת בית מלון לאור הקצאת שטח של 64 דונם למר קוליץ להקמת בית מלון בקרית ארבע.

ו. משרד העבודה יבדוק את סוגיית התחבורה הציבורית לקריה וידווח לוועדה.

ז. משרדי החינוך והתרבות, הדתות והעבודה והרווחה מתבקשים לברר אפשרויות להקמת מוסדות פנימייתיים-חינוכיים בקריה, ולדווח לוועדה להתישבות.

תוספת משפחות להתישבות (הגדלת מספר יחידות הדיור בישובים החדשים של יהודה ושומרון)

"הת/37

מ ח ל י ט י מ , מכח החלטה מס. 414 (ה) (3) של הממשלה מיום י"ט באדר א' תשל"ח (26.6.78) ולשם תיגבור יישובי יהודה ושומרון במשפחות חדשות, לאשר להסתדרות הציונית העולמית ולמשרד הבינוי והשיכון הרחבת בניה, בהיקף ובישובים, כמפורט להלן:-

א. באחריות ההסתדרות הציונית העולמית:

25 -	יחידות דיור	סנור	(1
" "	"	שומרון	(2
46 -	"	אלון-מורה	(3
" "	"	בית-חורון	(4
22 -	"	תקוע	(5
" "	"	בית-אל	(6
90 -	"	נבי צאלח	(7
50 -	"		

ב. באחריות משרד הבינוי והשיכון:-

100	-	יחידות דיון	קדני שומרון	(1
"	-	"	חרס	(2
60	-	"	גבעון	(3

38/חח תחבורה ציבורית לישובים החדשים ביהודה, שומרון ורמת-הגולן

מ ח ל י ט י ם , לאשר עקרונית מתן סובסידיה מיוחדת למפעילי התחבורה הציבורית בקווים השונים לישובים היהודיים ביהודה ושומרון; ולהסמין את משרד התחבורה לשלם על-פי אישור עקרוני זה את הסובסידיות המיוחדות למפעילי התחבורה, על בסיס תחשיבים שיבחנו ויאשרו בתאום עם משרד האוצר.

39/חח מ ח ל י ט י ם , להטיל על מתאם הפעולות בשטחים ועל המפקח על התעבורה במשרד התחבורה לסכם על דעת הועדה להתישבות רכישת מיניבוסים לישובים יהודיים הרוצים בכך, ביהודה, שומרון והגולן.

40/חח בית-אל (הקמת ישוב קהילתי בבית-אל

מ ח ל י ט י ם , בהמשך להחלטה מס. ב/76 של ועדת השרים לענייני בטחון בסמכות הממשלה, מיום כ"ז באדר א' תשל"ח (6.3.78) לאשר הקמתו של ישוב קהילתי בבית אל באזור המערבי המסומן כשטח ב במפת בית אל - השמורה במזכירות הממשלה.

ה י ש י ב ה נ נ ע ל ת